

«Διάλογος της αγάπης» και οικουμενισμός

Δημοσιεύτηκε στις Τετάρτη, 28 Μαρτίου 2012 18:13 | Γράφτηκε από τον/την dominique |

Αξιολόγηση Χρήστη: / 0

Χειρότερο   Καλύτερο

Αξιολόγηση

 Share 77 Tweet 8 Email 1 Share 127

του Σπύρου Μπαζίνα

Ευκαιρως, ακαιρως ερχεται στην επιφανεια το ζήτημα του λεγομένου «διαλόγου της αγάπης» και του οικουμενισμού. Η επαναφορά του ζητήματος κατά καιρούς είναι εκ του πονηρού (κάθε χρόνο κοντά στο Πάσχα λέγονται άρρητα και αθέμιτα για να δημιουργηθεί σύγχυση και σκανδαλισμός). Το ζήτημα είναι απλό και λελυμένο, τουλάχιστον για όσους παραμένουν πιστοί στην πατερική παράδοση. Ο Άγιος Πατήρ Ιουστίνος Πόποβιτς «επόμενος τοις αγίοις πατράσιν» το ξεκαθαρίζει:

«Ο οικουμενισμός είναι κοινόν όνομα δια τους ψευδοχριστιανισμούς ... Μέσα του ευρίσκεται η καρδιά όλων των ευρωπαϊκών ουμανισμών, με επί κεφαλής τον Παπισμόν ... **Το κοινόν ευαγγελικόν όνομα των είναι η παναίρεσις** (έμφαση του γράφοντος)» (βλ. π. Ιουστίνος Πόποβιτς, Ορθόδοξος Εκκλησία και Οικουμενισμός, σ. 224). «Ο σύγχρονος διάλογος της αγάπης ... είναι εις την πραγματικότητα άρνησις του σωτηριώδους αγιασμού του Πνεύματος και της πίστεως της Αληθείας (Β' Θεσ. 2, 13), δηλαδή της μοναδικής σωτηριώδους 'αγάπης της αληθείας' (αυτόθι 2, 10) ... **η ουσία της αγάπης είναι η αλήθεια, η αγάπη ζει και υπάρχει αληθεύουσα** (έμφαση του γράφοντος). ... Η αλήθεια όμως είναι Πρόσωπον και μάλιστα το Πρόσωπον του Θεανθρώπου Χριστού ... Οι εν Χριστώ άνθρωποι ζώμεν 'αληθεύοντες εν αγάπη' ... Τούτο πραγματοποιείται 'συν πάσι τοις αγίοις' (Εφ. 3,18), πάντοτε εν τη Εκκλησία και δια της Εκκλησίας ...)» (βλ. π. Ιουστίνος ε.α., σ. 226). «**Δεν υπάρχει 'διάλογος της αγάπης' άνευ του διαλόγου της αληθείας** (έμφαση του γράφοντος).

Άλλως τοιούτος διάλογος είναι αφύσικος και ψευδής. Όθεν και η εντολή του Αποστόλου ζητεί να είναι 'η αγάπη ανυπόκριτος (Ρωμ. 12, 9)» (βλ. π. Ιουστίνος, ε.α., σ. 227)

Με άλλα λόγια, ο οικουμενισμός είναι η επιτομή της αίρεσης, που κόβει την αλήθεια σε κομμάτια και απολυτοποιεί τα κομμάτια αυτά. Έτσι, παραχαράσσει την αλήθεια, και μάχεται την Εκκλησία, το σώμα του Χριστού, προκαλώντας σύγχυση και κακοδοξίες. Έπειτα, αγάπη δεν είναι τα συναισθηματικά η ευγενικά ψέματα για να χαϊδέψουμε τα αυτιά του άλλου (ούτε βέβαια και οι αδιάκριτες αλήθειες που τον τραυματίζουν, αντί να τον θεραπεύουν). Αγάπη είναι η αλήθεια που είναι ο Χριστός, ο Θεάνθρωπος, με διάκριση και οικονομία αλλά χωρίς καινοτομίες, όπως τον έζησαν οι Πατέρες, που είναι «χθές και σήμερον ο αυτός και εις τους αιώνας» (Εβρ. 13, 8). Έτσι ώστε, αν κανείς είναι με τους Πατέρες, είναι πατερικός, και ποτέ μεταπατερικός. Το «γέλα με να σε γελώ, να περνούμε τον καιρό» δεν είναι διάλογος αγάπης. «Τοιούτος διάλογος είναι οικείος εις τον 'πατέρα του ψεύδους, τον Διάβολον, 'ότι ψεύστης εστίν και ο πατήρ αυτού' (Ιω. 8, 44)» (βλ. π. Ιουστίνος, ε.α., σ. 227).

Ακόμη και οι μεγάλοι πρωταγωνιστές του «διαλόγου της αγάπης» λίγο πριν το τέλος τους έδειξαν ότι είχαν φτάσει στα όρια τους. Για παράδειγμα, ο μακαριστός Πατριάρχης κυρός Αθηνάγορας που προσέγγιζε τον διάλογο με τα άλλα δόγματα πρακτικά, όχι θεολογικά (κατά προτεσταντικό τρόπο, βλ. Δημ. Τσάκωνα, Αθηνάγορας ο Οικουμενικός των Νέων Ιδεών, σ. 99), θεωρούσε τον Βησσαρίωνα προδότη, επειδή, αφού προσπάθησε να επιτύχει την ένωση, τελικά εγκατάλειψε την πατρώα πίστη και έγινε καρδινάλιος της ρωμαιοκαθολικής εκκλησίας (βλ. Τσάκωνα, ε.α., σ. 117)!

Ο μακαριστός Αρχιεπίσκοπος Αμερικής κυρός Ιάκωβος, πνευματικό τέκνο του Πατριάρχη Αθηνάγορα το 1991 (πέντε χρόνια πριν την παραίτηση του) πάγωσε τις σχέσεις της Ελληνορθόδοξης Αρχιεπισκοπής Αμερικής με το Εθνικό Συμβούλιο Εκκλησιών στην Αμερική, όταν διάφορα μέλη του ξεπέρασαν τα όρια με την νομιμοποίηση των εκτρώσεων και την χειροτονία ομοφυλοφίλων, δηλώνοντας: «Δεν μπορούμε να παίζουμε με τον Χριστιανισμό ... Δεν μπορούμε να δεχθούμε αλλαγές στην Βίβλο που σήμερα ήδη εφαρμόζονται από ομάδες διαμαρτυρομένων ...» (<http://www.nytimes.com/1991/07/24/us/greek-church-suspends-ties-to-national-council.html?pagewanted=print&src=pm>)!

Τέλος, ο μακαριστός Μητροπολίτης Αυστρίας κυρός Χρυσόστομος, προς το τέλος της επιγείου ζωής του χαρακτηριστικά είχε κάποτε πει στον γράφοντα για την άλλη πλευρά του διαλόγου: «Προσπαθούν να μας υποτάξουν ...», και πρόσθεσε περιγράφοντας την άλλη πλευρά: «Ο λύκος κι αν γέρασε κι άλλαξε την φωνή του, ούτε την γνώμη άλλαξε ούτε την κεφαλή του!»! Αισθάνθηκα ότι ο Αυστρία, αφού ακολούθησε την αρχική τακτική του Πατριάρχη, όπως και εκείνος και ο Αμερικής, είχε φτάσει στα όρια του. Καλές σχέσεις με όλους, διάλογο με όλους μέχρι ενός ορίου. Αλλά τα όρια είχαν ξεπεραστεί.

Δεν υπάρχει αλήθεια χωρίς αγάπη, αλλά ούτε και αγάπη χωρίς αλήθεια! Και η αλήθεια, ο Χριστός, δεν τεμαχίζεται. Το λίγο από όλα οδηγεί καμιά φορά σε μια καλή (Ρωσική) σαλάτα, αλλά ποτέ στην αλήθεια και, δια της αληθείας, στην σωτηρία.

www.zoiforos.gr/index.php